Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 27. januára 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Odpoveď nevyvolávajúca žiadne dôvodné pochybnosti – Odpoveď, ktorú možno jednoznačne vyvodiť z judikatúry – Transeurópska dopravná sieť – Nariadenie (EÚ) č. 1315/2013 – Infraštruktúra cestnej dopravy – Článok 19 písm. d) – Parkovacie plochy – Článok 39 ods. 2 písm. c) – Odpočívadlá – Nariadenie (ES) č. 561/2006 – Článok 8a – Informácie týkajúce sa bezpečných a chránených parkovacích plôch – Vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje výstavbu obslužných plôch diaľničnej siete zahŕňajúcich chránené parkoviská na pozemkoch v súkromnom vlastníctve – Článok 56 ZFEÚ – Neuplatniteľnosť – Výlučne vnútroštátna situácia“

Vo veci C-439/25,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Curtea de Apel Timişoara (Odvolací súd Temešvár, Rumunsko) rozhodnutím z 10. júna 2025, doručeným Súdnemu dvoru 4. júla 2025, v konaní:

OMV Petrom Marketing SRL

proti

Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA,

ZR,

LN,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predsedníčka ôsmej komory O. Spineanu-Matei, sudcovia N. Piçarra (spravodajca) a N. Fenger,

generálny advokát: A. Rantos,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vo veci sa rozhodne odôvodneným uznesením v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

* Jazyk konania: rumunčina.

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu odôvodnenia 6, článku 19 písm. d) a článku 39 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1315/2013 z 11. decembra 2013 o usmerneniach Únie pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete a o zrušení rozhodnutia č. 661/2010/EÚ (Ú. v. EÚ L 348, 2013, s. 1), článku 8a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020 (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 561/2006“), ako aj článku 56 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú na jednej strane spoločnosť OMV Petrom Marketing SRL (ďalej len „OMV“) a na druhej strane Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Národná spoločnosť pre správu cestnej infraštruktúry, Rumunsko) (ďalej len „CNAIR“), ako aj ZR a LN, ktorý sa týka platnosti správnych aktov, ktorými CNAIR udelila povolenie na výstavbu chráneného parkoviska, čerpacej stanice, stanice rýchleho nabíjania pre elektrické vozidlá a pohostinskej zóny so službami na súkromných pozemkoch nachádzajúcich sa pozdĺž diaľnice A1 v meste Pecica (Rumunsko).

Právny rámec

Právo Únie

Primárne právo

3 Podľa článku 56 prvého odseku ZFEÚ sú zakázané obmedzenia slobody poskytovať služby v Európskej únii vo vzťahu k štátnym príslušníkom členských štátov, ktorí sa usadili v niektorom inom členskom štáte ako príjemca služieb.

Nariadenie č. 561/2006

4 Článok 8a nariadenia č. 561/2006 stanovuje:

„1. [Európska] komisia zabezpečí, aby mali vodiči vykonávajúci cestnú nákladnú a osobnú dopravu ľahký prístup k informáciám o bezpečných a chránených parkovacích plochách. Komisia uverejní zoznam všetkých certifikovaných parkovacích plôch, kde sa poskytujú vodičom tieto primerané služby:

– odhaľovanie neoprávnených vniknutí a predchádzanie takýmto vniknutiam,

– osvetlenie a viditeľnosť,

– núdzové kontaktné miesta a postupy,

– z rodového hľadiska primerané hygienické zariadenia,

– možnosti zakúpenia potravín a nápojov,

– pripojenia na komunikáciu,

– zdroj napájania.

Zoznam takýchto parkovacích plôch sa sprístupní na jednotnom oficiálnom webovom sídle, ktoré sa pravidelne aktualizuje.

…

3. Na všetkých certifikovaných parkovacích plochách sa môže uvádzať, že sú certifikované v súlade s normami a postupmi Únie.

Členské štáty v súlade s článkom 39 ods. 2 písm. c) nariadenia [č. 1315/2013] podporujú vytváranie parkovacích miest pre komerčných používateľov ciest.

…“

Nariadenie č. 1315/2013

5 Nariadenie č. 1315/2013 bolo zrušené s účinnosťou od 18. júla 2024 podľa článku 68 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1679 z 13. júna 2024 o usmerneniach Únie pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete, o zmene nariadení (EÚ) 2021/1153 a (EÚ) č. 913/2010 a o zrušení nariadenia (EÚ) č. 1315/2013 (Ú. v. EÚ L, 2024/1679, s. 1). Vzhľadom na obdobie, v ktorom nastali skutkové okolnosti sporu vo veci samej, sa však na tento spor naďalej uplatňuje *ratione temporis*.

6 Odôvodnenie 6 nariadenia č. 1315/2013 stanovovalo:

„V politike transeurópskej dopravnej siete sa musí zohľadňovať vývoj politiky v oblasti dopravy a vlastníctvo infraštruktúry. Hlavným subjektom zodpovedným za budovanie a udržiavanie dopravnej infraštruktúry sú stále členské štáty. Význam pre realizáciu multimodálnej transeurópskej dopravnej siete a investícií, ktoré sú s ňou spojené, však nadobudli aj ďalšie subjekty vrátane partnerov zo súkromného sektora, ku ktorým patria regionálne a miestne orgány, manažéri infraštruktúry, koncesionári alebo prístavné či letiskové orgány.“

7 Článok 1 tohto nariadenia s názvom „Predmet úpravy“ stanovoval vo svojom odseku 1:

„V tomto nariadení sa stanovujú usmernenia pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete s dvojúrovňovou štruktúrou, ktorá pozostáva zo súhrnnej siete a základnej siete, pričom základná sieť je vytvorená na základe súhrnnej siete.“

8 Článok 19 tohto nariadenia s názvom „Priority rozvoja cestnej infraštruktúry“ stanovoval:

„Pri podpore projektov spoločného záujmu, ktoré súvisia s cestnou infraštruktúrou, je okrem všeobecných priorít ustanovených v článku 10 prioritou:

…

d) zabezpečenie primeraného počtu parkovacích miest pre komerčných používateľov, ktoré poskytujú primeranú úroveň bezpečnosti a bezpečnostnej ochrany;

…“

9 Článok 39 tohto nariadenia s názvom „Požiadavky na infraštruktúru“ stanovoval vo svojom odseku 2:

„Infraštruktúra základnej siete musí spĺňať všetky požiadavky stanovené v kapitole II. Infraštruktúra základnej siete musí bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, spĺňať aj tieto požiadavky:

…

c) v prípade cestnej dopravnej infraštruktúry:

…

– vybudovanie odpočívadiel na diaľniciach približne každých 100 [kilometrov (km)] v súlade s potrebami spoločnosti, trhu a životného prostredia s cieľom poskytnúť okrem iného primeranú kapacitu parkovacích miest pre komerčných používateľov ciest s primeranou úrovňou bezpečnosti a bezpečnostnej ochrany,

…“

Rumunské právo

10 Článok 2 ods. 1 až 3 Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, privind regimul juridic al drumurilor (nariadenie vlády č. 43/1997 o právnom režime ciest) z 28. augusta 1997 (opätovne uverejnené v *Monitorul Oficial al României*, časť I, č. 237 z 29. júna 1998), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „NV č. 43/1997“), stanovuje:

„1. Cesty sú súčasťou národného dopravného systému.

2. Cesty sú pozemné komunikačné trasy osobitne vybavené na pohyb vozidiel a chodcov.

3. Neoddeliteľnou súčasťou cesty sú:…, parkovacie miesta, zastavovacie pruhy…, obslužné alebo kontrolné priestory…“

11 Článok 6 ods. 1 písm. a) NV č. 43/1997 stanovuje:

„1. Cesty národného významu sú vo verejnom vlastníctve štátu a zahŕňajú štátne cesty, ktoré zabezpečujú spojenie s hlavným mestom krajiny, s hlavnými mestami žúp, s destináciami národného významu, navzájom medzi sebou a so susednými krajinami a možno ich klasifikovať ako:

a) diaľnice – vysokokapacitné, rýchlostné cesty, vyhradené výlučne pre motorové vozidlá, ktoré neobsluhujú priľahlé pozemky, vybavené dvoma jednosmernými vozovkami oddelenými stredovým pásom s najmenej dvoma jazdnými pruhmi v každom smere a odstavným pruhom, s križovatkami v rôznych úrovniach a obmedzeným prístupom, kde je vjazd a výjazd motorových vozidiel povolený len cez osobitne vybavené priechody.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 V období od júla 2020 do decembra 2021 CNAIR prijala viacero aktov, ktorými udelila povolenie na výstavbu obslužných plôch zahŕňajúcich chránené parkovisko, čerpaciu stanicu, stanicu rýchleho nabíjania pre elektrické vozidlá a pohostinskú zónu so službami na dvoch súkromných pozemkoch patriacich ZR a LN, ktoré sa nachádzajú v okolí diaľnice A1 v meste Pecica.

13 Primátor mesta Pecica vydal 15. decembra ZR a LN povolenia na výstavbu týchto plôch.

14 Dňa 17. decembra 2021 ZR a LN predali dotknuté pozemky OMV a postúpili jej všetky práva vyplývajúce z povolení týkajúcich sa týchto pozemkov. OMV, ktorá sa stala vlastníčkou týchto pozemkov, začala s výstavbou uvedených plôch v súlade s vydanými povoleniami.

15 CNAIR podala v apríli 2022 žalobu na ZR a LN, v ktorej sa domáhala na jednej strane zrušenia stanovísk, zmlúv a povolení, ktoré im vydala v súvislosti s výstavbou týchto plôch, ako aj všetkých aktov prijatých na tomto základe a na druhej strane uvedenia pozemkov do predchádzajúceho stavu. OMV podala návrh na vstup do tohto konania v postavení vedľajšej účastníčky.

16 Rozsudkom z 3. apríla 2024 Tribunalul Arad (Vyšší súd Arad, Rumunsko) zamietol žalobu CNAIR ako nedôvodnú, pričom v podstate rozhodol, že vnútroštátne právo umožňuje výstavbu odpočívadiel a parkovacích plôch na súkromných pozemkoch.

17 Curtea de Apel Timişoara (Odvolací súd Temešvár, Rumunsko) rozsudkom z 5. novembra 2024 vyhovel žalobe CNAIR a zrušil rozsudok z 3. apríla 2024. Opierajúc sa o článok 2 ods. 1 až 3 a článok 6 ods. 1 písm. a) NV č. 43/1997 dospel k záveru, že obslužné plochy diaľničnej siete zahŕňajúce chránené parkoviská sú neoddeliteľnou súčasťou ciest národného významu a z tohto dôvodu musia byť postavené na pozemkoch, ktoré sú vo verejnom vlastníctve štátu.

18 OMV podala na tento súd, ktorý je vnútroštátnym súdom predkladajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania a rozhoduje v poslednom stupni, návrh na obnovu konania proti rozsudku z 5. novembra 2024, tvrdiac, že v ňom došlo k porušeniu viacerých ustanovení nariadení č. 561/2006 a č. 1315/2013, ako aj zásady slobodného poskytovania služieb zaručenej článkom 56 ZFEÚ.

19 Pokiaľ ide o údajné porušenie ustanovení nariadení č. 561/2006 a č. 1315/2013, predkladajúci vnútroštátny súd konštatuje, že tieto nariadenia neobsahujú žiadne pravidlo týkajúce sa verejnej alebo súkromnej povahy pozemkov, na ktorých sa majú nachádzať parkovacie alebo obslužné plochy diaľničnej siete. Má však pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či právo Únie bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje zákaz výstavby takýchto plôch na pozemkoch v súkromnom vlastníctve, a kladie si preto otázku, či sa článok 8a nariadenia č. 561/2006, ako aj článok 19 písm. d) a článok 39 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1315/2013 majú vykladať tak, že priznávajú právo na výstavbu uvedených plôch na takýchto pozemkoch.

20 Tento súd tiež poznamenáva, že odôvodnenie 6 nariadenia č. 1315/2013 neuvádza práva, ktoré by boli priznané „partnerom zo súkromného sektora“ v oblasti transeurópskych dopravných sietí. Okrem toho význam týchto partnerov pri realizácii transeurópskej multimodálnej dopravnej siete podľa neho nestačí na vylúčenie toho, že členský štát zavedie zákaz výstavby parkovacích alebo obslužných plôch diaľničnej siete na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

21 Pokiaľ ide o údajné porušenie článku 56 ZFEÚ, vnútroštátny súd uvádza, že na jednej strane je OMV právnickou osobou založenou podľa rumunského práva, ktorá poskytuje svoje služby na rumunskom území, a na druhej strane, že výstavba, ako aj prevádzkovanie parkovacích a obslužných plôch na tomto území predstavujú výlučne vnútroštátnu situáciu v Rumunsku, a to tým viac, že štátni príslušníci iných členských štátov, ktorí by v budúcnosti mohli byť príjemcami služieb poskytovaných OMV na týchto plochách, by necestovali do Rumunska len na to, aby mohli využívať tieto služby, ktoré sú doplnkové v rámci cestnej dopravy. Tento súd okrem toho zdôrazňuje, že zákaz výstavby takýchto plôch na súkromných pozemkoch susediacich s diaľnicami sa uplatňuje bez rozdielu na všetky subjekty, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť alebo štátnu príslušnosť príjemcov uvedených služieb a nezdá sa, že by nepriamo zvýhodňoval poskytovateľov služieb usadených v Rumunsku.

22 Vzhľadom na jednej strane na konečnú povahu rozsudku, ktorý má byť vydaný vo veci samej, ako aj na druhej strane na zásadný význam slobodného poskytovania služieb v Únii, na zložitosť dotknutej oblasti a existenciu osobitných pravidiel práva Únie v oblasti cestnej dopravy, vnútroštátny súd považuje za užitočné položiť Súdnemu dvoru otázku o uplatniteľnosti článku 56 ZFEÚ na situáciu, o akú ide vo veci samej, v ktorej rumunský poskytovateľ služieb zamýšľa poskytovať služby súvisiace s cestnou dopravou na rumunských diaľniciach príjemcom, ktorí môžu byť štátnymi príslušníkmi iných členských štátov.

23 Za týchto podmienok sa Curtea de Apel Timişoara (Odvolací súd Temešvár) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bránia ustanovenia článku 19 písm. d) a článku 39 ods. 2 písm. c) nariadenia [č. 1315/2013] a ustanovenia článku 8a [nariadenia č. 561/2006], ako aj všetky právne predpisy Únie týkajúce sa odpočívadiel a bezpečných parkovísk na diaľniciach vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré nepovoľujú výstavbu takýchto parkovísk na pozemkoch v súkromnom vlastníctve?

2. Bránia ustanovenia odôvodnenia 6 nariadenia [č. 1315/2013] vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nepovoľuje výstavbu takýchto parkovísk na pozemkoch v súkromnom vlastníctve?

3. Uplatňujú sa ustanovenia článku 56 ZFEÚ a všetky právne predpisy Únie týkajúce sa slobody poskytovania služieb v prípade, keď navrhovateľka obnovy konania… je rumunská poskytovateľka služieb, ktorá chce poskytovať služby súvisiace s cestnou dopravou na rumunských diaľniciach príjemcom, ktorí môžu byť štátnymi príslušníkmi iných členských štátov Únie?

4. Ak sa v prejednávanej veci uplatňujú ustanovenia článku 56 ZFEÚ a všetky právne predpisy Únie týkajúce sa slobodného poskytovania služieb, bránia tieto právne predpisy vnútroštátnym právnym predpisom, ktoré nepovoľujú výstavbu obslužných plôch ani poskytovanie služieb tohto druhu – bezpečných parkovísk napojených na diaľnice – na pozemkoch v súkromnom vlastníctve?“

O prejudiciálnych otázkach

24 Podľa článku 99 rokovacieho poriadku môže Súdny dvor na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia, ak odpoveď na prejudiciálne otázky možno jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak takáto odpoveď nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti.

25 V prejednávanej veci treba uplatniť článok 99 rokovacieho poriadku, keďže na jednej strane odpoveď na prvú a druhú otázku neponecháva priestor na žiadne dôvodné pochybnosti a na druhej strane odpoveď na tretiu otázku možno jednoznačne vyvodiť z judikatúry Súdneho dvora.

O prvej a druhej otázke

26 Svojimi prvými dvoma otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 19 písm. d) a článok 39 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1315/2013 v spojení s odôvodnením 6 tohto nariadenia, ako aj článok 8a nariadenia č. 561/2006 bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje výstavbu obslužných plôch diaľničnej siete na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

27 Na úvod treba pripomenúť, že nariadenie č. 1315/2013 stanovuje podľa svojho článku 1 ods. 1 usmernenia pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete s dvojúrovňovou štruktúrou, ktorá pozostáva zo súhrnnej siete a základnej siete, pričom základná sieť je vytvorená na základe súhrnnej siete.

28 Článok 19 písm. d) tohto nariadenia, ktorý upravuje rozvoj súhrnnej siete, ukladá členským štátom povinnosť uprednostniť pri podpore projektov spoločného záujmu, ktoré súvisia s cestnou infraštruktúrou, zabezpečenie vhodných parkovacích miest pre komerčných používateľov, ktoré poskytujú primeranú úroveň bezpečnosti a ochrany.

29 Článok 39 ods. 2 písm. c) uvedeného nariadenia, ktorý sa nachádza v jeho kapitole III týkajúcej sa rozvoja základnej siete, stanovuje vybudovanie odpočívadiel na diaľniciach približne každých 100 km v súlade s potrebami spoločnosti, trhu a životného prostredia s cieľom poskytnúť okrem iného parkovacie miesta s primeranou úrovňou bezpečnosti a ochrany.

30 Zo znenia týchto ustanovení vyplýva, že stanovujú ciele týkajúce sa výstavby odpočívadiel a parkovísk, avšak bez toho, aby stanovovali požiadavku, pokiaľ ide o verejnú alebo súkromnú povahu pozemkov, na ktorých majú byť tieto plochy postavené.

31 Tento výklad nemôže byť spochybnený odôvodnením 6 nariadenia č. 1315/2013, ktoré sa obmedzuje na konštatovanie, že aj ďalšie subjekty okrem členských štátov, najmä „partneri zo súkromného sektora“, sa v súčasnosti zúčastňujú na realizácii multimodálnej transeurópskej dopravnej siete a investícií, ktoré sú s ňou spojené. V každom prípade z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie právneho aktu Únie nemá záväznú právnu silu a nemožno sa ho dovolávať s cieľom výkladu jeho ustanovení v zmysle, ktorý je zjavne v rozpore s ich znením (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. júna 2012, Caronna, C-7/11, EU:C:2012:396, bod 40, a z 20. januára 2022, Air Berlin, C-165/20, EU:C:2022:42, bod 55).

32 Okrem toho, pokiaľ ide o článok 8a nariadenia č. 561/2006, jeho odsek 1 ukladá Komisii povinnosť zabezpečiť, aby mali vodiči ľahký prístup k informáciám o bezpečných a chránených parkovacích plochách, ako aj uverejniť na pravidelne aktualizovanej oficiálnej internetovej stránke zoznam certifikovaných parkovacích plôch. Odsek 3 tohto článku 8a pripomína, že členským štátom prináleží v súlade s článkom 39 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1315/2013 podporovať vybudovanie parkovacích miest pre komerčných používateľov ciest.

33 Podobne ako ustanovenia uvedené v bodoch 28 a 29 tohto uznesenia, treba konštatovať, že článok 8a nariadenia č. 561/2006 nestanovuje žiadnu požiadavku týkajúcu sa verejnej alebo súkromnej povahy pozemkov, na ktorých majú byť postavené obslužné plochy diaľničnej siete. Predovšetkým nevyžaduje, aby členské štáty povolili výstavbu týchto plôch na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

34 Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody treba na prvé dve otázky odpovedať tak, že článok 19 písm. d) a článok 39 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 1315/2013 v spojení s odôvodnením 6 tohto nariadenia, ako aj článok 8a nariadenia č. 561/2006 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje výstavbu obslužných plôch diaľničnej siete na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

O tretej otázke

35 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorá začala s výstavbou obslužnej plochy diaľničnej siete v tomto členskom štáte a voči ktorej sa v rámci súdneho konania smerujúceho k zrušeniu povolení vydaných na tento účel namieta vnútroštátna právna úprava zakazujúca výstavbu takýchto plôch na súkromných pozemkoch.

36 Podľa ustálenej judikatúry sa ustanovenia Zmluvy o FEÚ v oblasti slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb a voľného pohybu kapitálu neuplatnia na situáciu, ktorá sa vo všetkých ohľadoch obmedzuje len na jeden členský štát (rozsudky z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 47 a citovaná judikatúra, ako aj z 2. marca 2023, Bursa Română de Mărfuri, C-394/21, EU:C:2023:146, bod 48).

37 V takejto situácii prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby poskytol vysvetlenie toho, akú súvislosť má spor, ktorý prejednáva, napriek jeho výlučne vnútroštátnej povahe, s ustanoveniami práva Únie týkajúcimi sa základných slobôd, takže je požadovaný výklad v prejudiciálnom konaní preňho nevyhnutný na to, aby mohol prijať potrebné rozhodnutie v tomto spore (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2016, Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, bod 55, a zo 17. októbra 2024, FA.RO. di YK & C., C-16/23, EU:C:2024:886, bod 40).

38 Návrh na začatie prejudiciálneho konania musí preukázať túto súvislosť na základe konkrétnych a nepochybných skutočností, s vylúčením abstraktných alebo hypotetických nepriamych dôkazov. Vnútroštátny súd sa tak v tomto kontexte výlučne vnútroštátnej situácie nesmie uspokojiť s predložením dôkazov, ktoré umožňujú nevylúčiť existenciu takejto súvislosti, ale naopak, musí poskytnúť objektívne a jednoznačné dôkazy, ktoré umožnia Súdnemu dvoru overiť existenciu uvedenej súvislosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. marca 2023, Bursa Română de Mărfuri, C-394/21, EU:C:2023:146, bod 52 a citovaná judikatúra, ako aj z 22. februára 2024, Ente Cambiano società cooperativa per azioni, C-660/22, EU:C:2024:152, bod 28 a citovaná judikatúra).

39 V prejednávanej veci samotný vnútroštátny súd uvádza, že na jednej strane je OMV rumunskou právnickou osobou, ktorá poskytuje svoje služby na rumunskom území, a na druhej strane výstavba, ako aj prevádzkovanie obslužných plôch diaľničnej siete na tomto území predstavujú výlučne vnútroštátnu situáciu v Rumunsku. Okrem toho uvádza, že zákaz výstavby týchto plôch na súkromných pozemkoch stanovený vnútroštátnou právnou úpravou sa uplatňuje bez rozdielu na všetkých poskytovateľov takýchto služieb, nezávisle na ich štátnej príslušnosti a štátnej príslušnosti príjemcov služieb, ktoré poskytujú, a nezdá sa, že by nepriamo zvýhodňoval poskytovateľov služieb usadených v Rumunsku.

40 V takom kontexte, ktorý, ako uznáva tento súd, je výlučne vnútroštátnym kontextom dotknutého členského štátu, tento súd dodáva, že služby, ktoré má OMV v úmysle poskytovať na plochách dotknutých v spore vo veci samej, sú doplnkovými službami v rámci cestnej dopravy na rumunských diaľniciach, takže štátni príslušníci iných členských štátov, ktorí by mohli byť v budúcnosti ich príjemcami, by do Rumunska necestovali len z tohto jediného dôvodu.

41 V každom prípade však tvrdenie, podľa ktorého časť budúcich zákazníkov poskytovateľa služieb bude pochádzať z iného členského štátu, než je štát, v ktorom je usadený, nestačí na preukázanie existencie cezhraničnej situácie, ktorá môže spadať do pôsobnosti článku 56 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. decembra 2020, BONVER WIN, C-311/19, EU:C:2020:981, bod 25).

42 Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 56 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na obchodnú spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorá v tomto členskom štáte začala s výstavbou obslužnej plochy diaľničnej siete a voči ktorej sa v rámci súdneho konania smerujúceho k zrušeniu povolení vydaných na tento účel namieta vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje výstavbu takýchto plôch na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

O štvrtej otázke

43 Vzhľadom na odpoveď na tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách

44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. **Článok 19 písm. d) a článok 39 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1315/2013 z 11. decembra 2013 o usmerneniach Únie pre rozvoj transeurópskej dopravnej siete a o zrušení rozhodnutia č. 661/2010/EÚ, v spojení s odôvodnením 6 tohto nariadenia, ako aj článok 8a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020,**

   sa majú vykladať v tom zmysle, že:

   nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje výstavbu obslužných plôch diaľničnej siete na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

2. **Článok 56 ZFEÚ**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

sa neuplatňuje na obchodnú spoločnosť so sídlom v členskom štáte, ktorá v tomto členskom štáte začala s výstavbou obslužnej plochy diaľničnej siete a voči ktorej sa v rámci súdneho konania smerujúceho k zrušeniu povolení vydaných na tento účel namieta vnútroštátna právna úprava, ktorá zakazuje výstavbu takýchto plôch na pozemkoch v súkromnom vlastníctve.

Podpisy